

AYŞEGÜL TÜREDİ ÖZEN

SALGINDA SANAT

2019 yılının son aylarında yavaşça ortaya çıkan ve inanılmaz hızla yayılan bir virüsle tanıştık. Bulaşıcı ve ölümcül olan bu virus; herkesi birbirinden uzaklaştırdı. Corona Virüs- Covid 19- Pandemi hepimizin dilinden düşmeyen isimler oldu. Araya giren mesafeler, yüzlere takılan maskeler, dezenfetanlarla arınmalar herkesi evlerine, atölyelerine kısacası kendi iç dünyalarına hapsedti. Her şey öylesine hızla gelişti ki bu kaosun girdabında hepimiz bir yana savrulduk. Bu sıkıntılı ruh hali içinde iken dünyanın dört bir yanından gelen felaket haberleri...iklim değişiklikleri, depremler, seller, hava su kirliliği, kuraklık, yangınlar... Tüm bu sıkıntılı süreçler yaşanırken ve aşılrken tüm canlıların ortak şifasının bir soluk nefes, olduğu daha açık ve net anlaşıldı. Her nefes bize sorumluluk, saygı,sevgi, anlayış, yardımlaşma, dayanışma, hayata bağlanma kavramları üzerinde tekrar tekrar düşünmemizi hatırlattı. Can için nefesin, canlanma için umudun olması gerçeğini kavradık. Tam da bu aşamada sanat adına yapılan her türden etkinlik sanalda olsa, hibritte olsa bizi canlı tuttu. Tıpkı yanan ağaçların yeşermesi, canlanması gibi, farklı malzemelerle ortaya çıkan sanat eserleriyle canlandık , heyecanlandık. Ben de bu zorlu süreçte; sanat çalışmalarımı ara vermeden sürdürdüm. Evlerimizde kaldığımız süreçte atölyemde ve seramik bahçemde bolca zaman geçirdim. Oldum olası değişik malzemelerle çalışmayı çok severim. Bu süreçte farklı malzemelerle çok fazla sanat çalışmaları yaptım. Kimi zamanlarda da karamsarlığa kapıldım. Sevdiklerimin pandemic nedeniyle, ardı ardına gelen ölüm haberleriyle yıkıldım. Her şeye rağmen, sanatın iyileştici, birleştirici gücü ile her yeni günde umutlar yeniden canlanıyor.

ART IN THE EPIDEMIC

In the last months of 2019, we met with a virus that emerged slowly and spread at an incredible speed. This contagious and deadly virus; It distanced everyone from each other. Corona Virus-Covid 19- Pandemic has been the names that we all talk about. The intervening distances, masks worn on faces, purification with disinfectants imprisoned everyone in their homes, workshops, in short, their inner worlds. Everything developed so rapidly that we were all thrown aside in the whirlpool of chaos. While in this troubled mood, news of disasters from all over the world... climate changes, earthquakes, floods, air and water pollution, drought, fires... While all these troublesome processes were going through and overcoming, it became clearer and clearer that the common healing of all living things is breath. Every breath reminded us to think over and over again about the concepts of responsibility, respect, love, understanding, cooperation, solidarity, and attachment to life. We have grasped the fact that there is breath for life and hope for revival. Just at this stage, all kinds of activities in the name of art, whether virtual or hybrid, kept us alive. We were enlivened and excited by the works of art that emerged with different materials, just like the greening and revival of burning trees. . In this difficult process, I also; I continued my art work without a break. During our stay at our homes, I spent a lot of time in my workshop and ceramic garden. I love working with different materials. During this period, I did a lot of art work with different materials. At times, I was pessimistic. I was devastated by the successive death news of my loved ones. Despite everything, with the healing and unifying power of art, hopes are revived with each new day.